

Rb Den Haag, 30 mei 2007, G-Sus v Low Land**AUTEURSRECHT****Oorspronkelijk werk****Subjectieve keuze bestaande uit het op een bepaalde manier combineren van al bekende elementen**

Dat een of meer van de gecombineerde elementen op zichzelf reeds bekend waren, is niet van belang. Bij de voor het auteursrecht noodzakelijke oorspronkelijkheid gaat het er immers om of de maker subjectieve keuzes heeft gemaakt bij de creatie van het werk. Die keuzes kunnen – zoals hier – ook bestaan in het op een bepaalde manier combineren van al bekende elementen. De stelling van Low Land dat de elementen ook indien zij gezamenlijk worden beschouwd niet oorspronkelijk zijn, heeft zij niet onderbouwd, zodat die stelling wordt verworpen.

Toerekening inbreuk**In het kader van haar vergewissingsplicht heeft Low Land niet mogen volstaan met het enkel afgaan op de verklaring van YaYa dat het kledingmonster vrij was van rechten.**

Als professional in de confectiebranche had zij immers dienen te begrijpen dat die verklaring eraan voorbij ziet dat rechtenvrije kledingmonsters niet bestaan. Daartoe geldt dat het in casu niet gaat om schetsen of ontwerp-aanwijzingen van een nog te fabriceren kledingstuk, maar om een daadwerkelijk bestaand model, dat dus door iemand ontworpen en vervaardigd is en derhalve een auteursrechtelijke maker zal hebben. Op de vraag wat Low Land had moeten doen toen het model aan haar werd aangeboden, heeft de vertegenwoordiger van G-Sus ter zitting dan ook terecht geantwoord dat Low Land aan YaYa had moeten vragen “waar zij dit model vandaan had” en dat “als Low Land als antwoord had gekregen dat dit model uit China kwam, dat dit model aan YaYa op een beurs ter beschikking was gesteld door een fabrikant en dat YaYa het model bij een andere fabrikant wilde laten produceren, zij de opdracht [had] moeten weigeren”. Door dat niet te doen, heeft Low Land het risico van inbreuk op een auteursrechtelijk beschermd werk van een derde maker willens en wetens aanvaard en kan zij, indien, zoals hier, dat risico zich verwezenlijkt, zich er niet met succes op beroepen dat de inbreuk haar niet kan worden toegerekend. Dat – zoals Low Land nog heeft aangevoerd – zij al tien jaar

zonder moeilijkheden zaken heeft gedaan met YaYa en niet heeft geweten dat het kledingmonster een model van G-Sus betrof, neemt naar het oordeel van de rechtbank de verwijtbaarheid van het handelen van Low Land niet weg.

PROCESRECHT**Geen belang bij verbod of verklaring voor recht****Vanwege ondubbelzinnige onthoudingsverklaring inclusief boete geen dreiging van inbreuk**

Low Land heeft met juistheid betoogd dat het belang bij het gevorderde verbod ontbreekt nu zij reeds in november 2004 vrijwillig op verbeurte van een boete van EUR 500,00 per overtreding (waarvan de hoogte overeenkomt met de in deze procedure gevorderde dwangsom) heeft verklaard zich te zullen onthouden van de verhandeling van het betreffende product. Die verklaring (zie r.o. 2.5.) is voldoende duidelijk en niet dubbelzinnig. Daar komt bij dat gesteld noch gebleken is dat overtreding van die onthoudingsverklaring nadien heeft plaatsgevonden. Nu aldus geen sprake is van nog immer dreigend onrechtmatig handelen, heeft G-Sus bij haar met een dwangsom versterkte verbodsvordering geen belang, zodat die vordering zal worden afgewezen. In het verlengde daarvan valt niet in te zien welk belang G-Sus nog heeft bij de gevorderde verklaring voor recht, althans heeft G-Sus daarbij geen voldoende concreet belang gesteld. De gevorderde verklaring voor recht zal daarom eveneens worden afgewezen.

Geen schadestaat**Geen verwijzing naar schadestaatprocedure nu evengoed in deze procedure kan worden vastgesteld**

Voor de door G-Sus gevorderde verwijzing naar de schadestaat bestaat evenwel geen aanleiding, nu de door G-Sus geleden schade dan wel de door Low Land met de inbreuk behaalde winst even goed in deze procedure kan worden vastgesteld.

Vindplaatsen: IER 2007, nr. 81, p. 306

Rb Den Haag, 30 mei 2007

(J.Th. van Walderveen)

vonnis

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector civiel recht – Enkelvoudige kamer

zaaknummer / rolnummer: 269448 / HA ZA 06-2381

Vonnis van 30 mei 2007

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

G-SUS WHOLESALE AND DESIGN B.V.,

gevestigd te Amsterdam,

eiseres in conventie,

verweerster in reconventie,

procureur: mr. W. Heemskerk,

advocaat: mr. S.F. Kalf te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

LOW LAND FASHION INTERNATIONAL B.V.,

gevestigd te Veenendaal,

gedaagde in conventie,

eiseres in reconventie,

procureur: mr. P.J.M. von Schmidt auf Altenstadt,

advocaat: mw. mr. K.E. Verzijden te Amsterdam.

Partijen zullen hierna G-Sus en Low Land genoemd worden.

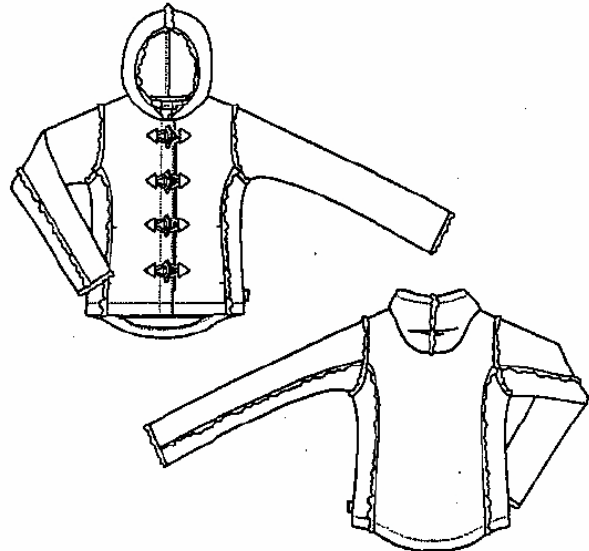
1. De procedure

1.1. Low Land is aanvankelijk gedagvaard voor de rechtbank Utrecht tegen de rolzitting van 16 februari 2005. Nadat op 23 september 2005 een comparitie van partijen had plaatsgevonden, heeft de rechtbank Utrecht bij tussenvonnis van 1 maart 2006 overwogen dat de vorderingen van G-Sus in conventie onder meer zien op inbreuk op een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel zodat, voor zover de vorderingen daarop zijn gebaseerd, gezien artikel 81 Verordening betreffende Gemeenschapsmodellen (Vo. 6/2002) niet de rechtbank Utrecht, maar de rechtbank 's-Gravenhage bevoegd is van die vorderingen kennis te nemen. De rechtbank Utrecht heeft zich ten aanzien van de vorderingen in conventie voor zover gebaseerd op het auteursrecht wel bevoegd verklaard. Zij heeft partijen echter in de gelegenheid gesteld zich bij akte uit te laten over de vraag of zij deze vorderingen, gelet op de samenhang daarvan met de vorderingen gebaseerd op het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel, alsmede gelet op het feit dat beide vorderingen zijn gebaseerd op hetzelfde feitencomplex, niet ook aan de rechtbank 's-Gravenhage wensten voor te leggen. Nadat beide partijen bij akte te kennen hadden gegeven dat hun voorkeur uitging naar integrale verwijzing, heeft de rechtbank Utrecht zich bij tussenvonnis van 21 juni 2006 onbevoegd verklaard van de vorderingen kennis te nemen voor zover die zijn gebaseerd op het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel en de zaak – gelet op het verzoek van partijen tot integrale verwijzing – ook voor het overige, daaronder begrepen de vorderingen in reconventie – verwezen naar deze rechtbank.

1.2. G-Sus heeft vervolgens een akte met producties genomen ter rolle van 26 september 2006, waarna Low Land een antwoordakte heeft genomen ter rolle van 25 oktober 2006. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. G-Sus maakt haar bedrijf van de vervaardiging en verkoop van kledingartikelen die zij onder meer onder het merk G-SUS op de markt brengt. In de 'women's collection winter 2003' van G-Sus is een jas genaamd 'Rubber Boot' opgenomen. Het betreft een korte jas met rits, capuchon en vier houtje-touwtje sluitingen. De jas ziet er als volgt uit:

2.2. Low Land is een onderneming die zich bezig houdt met de im- en export van confectiekleding alsmede de productie daarvan. Zij produceert hoofdzakelijk onder private label maar er vindt ook productie plaats onder eigen merken. Low Land beschikt daartoe over een eigen ontwerpafdeling in Nederland, eigen inkoopkantoren in Azië en een eigen verkoopkantoor in Duitsland. Daarnaast werkt Low Land samen met diverse producenten in Azië, veelal op exclusieve basis.

2.3. In juli 2004 heeft Low Land in opdracht van YaYa Shirt Company B.V. (hierna: "YaYa") een partij korte jassen met rits, capuchon en houtje-touwtje sluitingen doen produceren. Begin september 2004 heeft Low Land 2.400 stuks van de jassen aan YaYa geleverd, zulks onder artikelnummer 061780L00. De door Low Land vervaardigde jas ziet er als volgt uit:

2.4. Bij brief van 9 november 2004 heeft G-Sus Low Land gesommeerd – kort samengevat – iedere inbreuk op het auteursrecht en niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht van G-Sus te staken en gestaakt te

houden, opgave te doen van het aantal vervaardigde, in voorraad gehouden en verkochte exemplaren van de inbreukmakende jassen met vermelding van inkoop- en verkoopprijzen en onder opgave van de namen en adressen van de afnemers, de nog in omloop zijnde exemplaren terug te nemen en die tezamen met de zich nog in voorraad bevindende exemplaren ter vernietiging aan G-Sus af te geven, en ten slotte de door G-Sus geleden schade aan haar te vergoeden.

2.5. Low Land heeft op 3 december 2004 een onthoudingsverklaring afgegeven waarvan de inhoud – voor zover relevant – als volgt luidt:

“4. Per brieven van 25 november en 1 december 2004 heeft Low Land aan G-SUS bevestigd dat de verhandeling van het jack met artikelnummer 061780L00 reeds was gestaakt en dat hiervan uitsluitend 2.400 stuks waren geleverd aan YaYa. Deze levering is gecontroleerd door een accountant van PriceWaterhouseCoopers, zoals uit blijkt uit Bijlage 3. In aanvulling hierop deelt Low Land nog mede dat zij zelf ook slechts 2.400 stuks van het betreffende jack van haar Chinese producent heeft ontvangen. Verwezen wordt naar de factuur d.d. 19 juli 2004, die is aangehecht als Bijlage 4.

5. Low Land handhaaft haar bevestiging tot staking van de verhandeling van het artikel met nummer 061780L00 op straffe van een boete van € 500,- voor iedere overtreding.”

Aan de overige in de sommatie gestelde eisen heeft Low Land geen gevolg gegeven.

2.6. Op 10 december 2004 heeft G-Sus, na daartoe verkregen verlof van de voorzieningenrechter van de rechtbank Utrecht, conservatoire derdenbeslagen doen leggen ten laste van Low Land onder ABN AMRO Bank N.V., Coöperatieve Rabobank Rijn en Vallei U.A., Coöperatieve Rabobank Utrecht U.A. en ING Bank N.V. Twee beslagen hebben doel getroffen, te weten die onder ABN AMRO Bank en ING Bank.

3. Het geschil in conventie

3.1. Na wijziging van eis vordert G-Sus – samengevat – een verklaring voor recht dat Low Land inbreuk heeft gemaakt op haar auteursrecht en/of niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht ten aanzien van de ‘Rubber Boot’ jas, althans onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld door ongeoorloofde (slaafse) nabootsingen van de ‘Rubber Boot’ jas in voorraad te hebben en in het verkeer te brengen. Zij vordert verder dat Low Land zal worden bevolen het vervaardigen, aanbieden, verkopen, in het verkeer brengen en/of op andere wijze openbaar maken en/of verveelvoudigen van nabootsingen althans ongeoorloofde bewerkingen van werken van G-Sus, waaronder de ‘Rubber Boot’ jas, te staken en gestaakt te doen houden. Daarnaast vordert zij het doen van opgaven (rekening en verantwoording, gegevens omtrent bij de vervaardiging en invoer van het product betrokken personen), met veroordeling tot het betalen van dwangsommen in geval van niet-nakoming van het verbod of de geboden. Voorts vordert G-Sus de veroordeling van Low Land tot het betalen van schadevergoeding en afdragen van genoten winst, nader op te maken bij staat, alsmede een voorschot daarop

van EUR 15.000,00. Ten slotte vordert G-Sus betaling van buitengerechtigde kosten, alles met veroordeling van Low Land in de kosten van de procedure.

3.2. Aan haar vorderingen legt G-Sus ten grondslag dat Low Land inbreuk heeft gemaakt op haar auteursrecht en/of niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht dan wel onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld, door jassen te verhandelen die vrijwel identiek zijn aan de door G-Sus ontworpen ‘Rubber Boot’ jas.

3.3. Low Land voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in reconventie

3.4. Na vermeerdering van eis vordert Low Land – samengevat – de door G-Sus op 10 december 2004 ten laste van haar gelegde derdenbeslagen onder ABN AMRO Bank en ING Bank op te heffen en G-Sus te veroordelen de daardoor geleden schade, bestaande uit renteverlies, te vergoeden, een en ander met veroordeling van G-Sus in de kosten van de procedure.

3.5. G-Sus voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling in conventie

Bevoegdheid

4.1. De uitsluitende bevoegdheid van deze rechtbank om kennis te nemen van vorderingen op basis van een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel, berust op artikel 80 lid 1 en artikel 81 Verordening betreffende Gemeenschapsmodellen jo. artikel 3 Uitvoeringswet EG-Verordening betreffende Gemeenschapsmodellen. Voor zover de vorderingen zijn gebaseerd op auteursrechtinbreuk en onrechtmatig handelen zijn deze daaraan verknocht te achten, zodat ook te dien aanzien bevoegdheid bestaat.

Auteursrecht

4.2. Nu zowel G-Sus als Low Land in hun processtukken daaraan de meeste aandacht hebben besteed, ziet de rechtbank aanleiding eerst op de auteursrechtelijke grondslag van de vorderingen in te gaan.

4.3. Low Land heeft niet betwist dat het ontwerp van de door haar vervaardigde en aan YaYa verkochte jassen zodanig met het ontwerp van de ‘Rubber Boot’ jas overeenstemt, dat er sprake is van een verveelvoudiging in de zin van de Auteurswet. Evenmin heeft zij bestreden dat het ontwerp van de jassen aan dat van de ‘Rubber Boot’ is ontleend.

4.4. Ter afwering van de vordering van G-Sus heeft Low Land evenwel betwist dat de ‘Rubber Boot’ jas van G-Sus voor auteursrechtelijke bescherming vatbaar is. Bij de beoordeling daarvan wordt vooropgesteld dat een product auteursrechtelijke bescherming toekomt voor zover het vatbaar is voor menselijke waarneming en het een eigen, oorspronkelijk karakter heeft en het persoonlijk stempel van de maker draagt. In dit verband heeft G-Sus gesteld dat de onderscheidende elementen van de ‘Rubber Boot’ jas bestaan in de vier houtjetouwte sluitingen die aan de voorzijde zijn afgezet met een driehoek, de bontdetails op de mouwen en, aan de vooren achterzijde, de belijning van de jas én de capuchon. Low Land heeft volstaan er in algemene zin op te

wijzen dat houtje-touwtje sluitingen al sinds jaar en dag worden gebruikt, terwijl ook het afbiezen van mouwen met enigszins volumineus materiaal reeds op grote schaal in de confectie wordt toegepast. Wat de belijning van de jas en de capuchon betreft heeft Low Land aangevoerd dat zij niet inziet waarin het oorspronkelijke van dat element schuilt. Dat betoog faalt. **Dat een of meer van de gecombineerde elementen op zichzelf reeds bekend waren, is niet van belang. Bij de voor het auteursrecht noodzakelijke oorspronkelijkheid gaat het er immers om of de maker subjectieve keuzes heeft gemaakt bij de creatie van het werk. Die keuzes kunnen – zoals hier – ook bestaan in het op een bepaalde manier combineren van al bekende elementen. De stelling van Low Land dat de elementen ook indien zij gezamenlijk worden beschouwd niet oorspronkelijk zijn, heeft zij niet onderbouwd, zodat die stelling wordt verworpen.** Het ter zake gedane bewijsaanbod wordt mitsdien gepasseerd.

4.5. Daarmee staat vast dat Low Land inbreuk heeft gemaakt op het aan G-Sus toekomende auteursrecht met betrekking tot de 'Rubber Boot' jas.

4.6. Vervolgens is de vraag of dat in het onderhavige geval moet leiden tot het opleggen van een verbod. De rechtbank beantwoordt die vraag ontkennend. **Low Land heeft met juistheid betoogd dat het belang bij het gevorderde verbod ontbreekt nu zij reeds in november 2004 vrijwillig op verbeurte van een boete van EUR 500,00 per overtreding (waarvan de hoogte overeenkomt met de in deze procedure gevorderde dwangsom) heeft verklaard zich te zullen onthouden van de verhandeling van het betreffende product. Die verklaring (zie r.o. 2.5.) is voldoende duidelijk en niet dubbelzinnig. Daar komt bij dat gesteld noch gebleken is dat overtreding van die onthoudingsverklaring nadien heeft plaatsgevonden. Nu aldus geen sprake is van nog immer dreigend onrechtmatig handelen, heeft G-Sus bij haar met een dwangsom versterkte verbodsvordering geen belang, zodat die vordering zal worden afgewezen. In het verlengde daarvan valt niet in te zien welk belang G-Sus nog heeft bij de gevorderde verklaring voor recht, althans heeft G-Sus daarbij geen voldoende concreet belang gesteld. De gevorderde verklaring voor recht zal daarom eveneens worden afgewezen.**

Overige grondslagen

4.7. Het gevorderde verbod en de verklaring voor recht zijn op dezelfde gronden evenmin toewijsbaar voor zover aan die vorderingen ten grondslag is gelegd dat Low Land inbreuk heeft gemaakt op het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel respectievelijk anderszins onrechtmatig heeft gehandeld jegens G-Sus. Ten aanzien van het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel komt daar nog bij dat de beschermingsduur daarvan inmiddels is verstreken, zodat een verbod ook uit dien hoofde niet toewijsbaar is.

Schadevergoeding en winstafdracht – het ontbreken van toerekenbaarheid

4.8. Daarmee komt de rechtbank toe aan een bespreking van de vorderingen tot schadevergoeding en winstafdracht. Tussen partijen is niet in geschil dat die vorderingen slechts toewijsbaar zijn indien de inbreuk

op het auteursrecht aan Low Land kan worden toegerekend. Van verwijtbaarheid die tot toerekening leidt zal sprake zijn indien Low Land ten tijde van het vervaardigen en aan YaYa verkopen van de in het geding zijnde jassen wist of had moeten weten dat daarmee inbreuk werd gemaakt op het aan een derde toekomende auteursrecht.

4.9. Low Land heeft zulks bestreden. In dat verband heeft zij aangevoerd dat YaYa bij haar is gekomen met de vraag of Low Land een partij van 2400 jassen kon produceren aan de hand van een kledingmonster dat YaYa had meegenomen van een beurs in Kanton, China. YaYa heeft daarbij aan Low Land verklaard dat het monster vrij was van rechten. Met YaYa, zo heeft Low Land aangevoerd, had zij op dat moment al 10 jaar een bestendige relatie, terwijl zij nooit problemen op het gebied van schending van rechten van derden had meegemaakt. Low Land heeft betoogd dat zij dan ook geen enkele reden had om te vermoeden dat het door YaYa aan haar ter beschikking gestelde kledingmonster inbreukmakend was. Low Land heeft er daarbij op gewezen dat G-Sus geen marktleider is in de modebranche die voor derden herkenbare kleding produceert, dat het monster niet herkenbaar was als van een bepaalde producent afkomstig en dat het evenmin een copyright-notice of een andere aanduiding bevatte die op rechten van derden duidde. Onder die omstandigheden, aldus nog steeds Low Land, mocht zij afgaan op de – in deze procedure schriftelijk bevestigde – verklaring van haar opdrachtgever en rustte op haar geen verdergaande vergewissingsplicht.

4.10. Dit verweer wordt verworpen. **In het kader van haar vergewissingsplicht heeft Low Land niet mogen volstaan met het enkel afgaan op de verklaring van YaYa dat het kledingmonster vrij was van rechten. Als professional in de confectiebranche had zij immers dienen te begrijpen dat die verklaring eraan voorbij ziet dat rechtenvrije kledingmonsters niet bestaan. Daartoe geldt dat het in casu niet gaat om schetsen of ontwerp-aanwijzingen van een nog te fabriceren kledingstuk, maar om een daadwerkelijk bestaand model, dat dus door iemand ontworpen en vervaardigd is en derhalve een auteursrechtelijke maker zal hebben. Op de vraag wat Low Land had moeten doen toen het model aan haar werd aangeboden, heeft de vertegenwoordiger van G-Sus ter zitting dan ook terecht geantwoord dat Low Land aan YaYa had moeten vragen “waar zij dit model vandaan had” en dat “als Low Land als antwoord had gekregen dat dit model uit China kwam, dat dit model aan YaYa op een beurs ter beschikking was gesteld door een fabrikant en dat YaYa het model bij een andere fabrikant wilde laten produceren, zij de opdracht [had] moeten weigeren”. Door dat niet te doen, heeft Low Land het risico van inbreuk op een auteursrechtelijk beschermd werk van een derde maker willens en wetens aanvaard en kan zij, indien, zoals hier, dat risico zich verwezenlijkt, zich er niet met succes op beroepen dat de inbreuk haar niet kan worden toegerekend. Dat – zoals Low Land nog heeft aangevoerd – zij al tien jaar zonder moeilijkheden zaken heeft gedaan met YaYa en niet heeft geweten dat het kledingmonster een model**

van G-Sus betref, neemt naar het oordeel van de rechtbank de verwijtbaarheid van het handelen van Low Land niet weg.

4.11. Nu de inbreuk op het aan G-Sus toekomende auteursrecht ten aanzien van de 'Rubber Boot' jas aan Low Land kan worden toegerekend, is zij gehouden de door G-Sus ten gevolge van de auteursrechtinbreuk geleden schade te vergoeden dan wel de daarmee behaalde winst aan G-Sus af te dragen.

4.12. Voor de door G-Sus gevorderde verwijzing naar de schadestaat bestaat evenwel geen aanleiding, nu de door G-Sus geleden schade dan wel de door Low Land met de inbreuk behaalde winst even goed in deze procedure kan worden vastgesteld. Daarbij wordt overwogen dat – zoals Low Land terecht heeft betoogd – slechts één van beide vorderingen voor toewijzing vatbaar is (vgl. laatstelijk HR 8 december 2006, AMI 2007, p. 89). Nu G-Sus zich over de omvang van de gestelde schade niet heeft uitgelaten, zal de rechtbank – als kennelijk de hoogste van beide vorderingen – ervan uitgaan dat G-Sus afdracht heeft beoogd van de door Low Land ten gevolge van de inbreuk genoten winst.

4.13. Bij de bepaling van de vaststelling daarvan kan als onvoldoende weersproken worden uitgegaan van een totaal aantal van 2400 vervaardigde en aan YaYa verkochte jassen, welk aantal blijkens de verklaring van de registeraccountant overeenstemt met het aantal vermeld op de inkoopfactuur van de Chinese fabrikant, de verkoopfactuur, de packing list van de Chinese fabrikant en de "bill of lading". Uit de verkoopfactuur blijkt verder dat de jassen voor een verkoopprijs van EUR 14,95 exclusief BTW aan YaYa zijn verkocht. De inkoop/productieprijs van de vervaardigde jassen is vooralsnog niet te bepalen, nu die prijs in de door Low Land overgelegde factuur van haar Chinese fabrikant onleesbaar is gemaakt. Low Land zal dan ook in de gelegenheid worden gesteld de integrale factuur, d.w.z. zonder dat daarin enig onderdeel onleesbaar is gemaakt, bij akte alsnog in het geding te brengen, waarna G-Sus daarop bij antwoord-akte mag reageren.

4.14. Nu de vordering tot winstafdracht reeds op grond van de auteursrechtelijke grondslag voor toewijzing in aanmerking komt, kan een bespreking van de overige grondslagen achterwege blijven.

Nevenvorderingen

4.15. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft G-Sus, nadat Low Land de integrale inkoopfactuur in het geding zal hebben gebracht, geen belang meer bij een door een account gewaarmerkte opgave van de kostprijs, verkoopprijs en de met de inbreuk behaalde winst, zodat die vordering wordt afgewezen. Aan de stelling van G-Sus dat de verklaring van de door Low Land ingeschakelde registeraccountant niet als objectief kan worden beschouwd, wordt voorbijgegaan nu een aan tuchtrecht onderworpen registeraccountant uit hoofde van zijn functie in beginsel, behoudens door eiser te stellen feiten en omstandigheden die mogelijk tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, geacht moet worden onafhankelijk en objectief te zijn. Dergelijke feiten en omstandigheden zijn in casu gesteld noch gebleken.

4.16. De vordering tot opgave van de bij de vervaardiging en invoer van het inbreukmakende product betrokken personen wordt eveneens afgewezen, nu Low Land onweersproken heeft gesteld dat zij van die – ook in de conclusie van antwoord weergegeven – gegevens reeds aan G-Sus opgave heeft gedaan.

4.17. Het gevorderde voorschot op de vergoeding van schade alsmede op de afdracht van winst ten bedrage van EUR 15.000,- wordt afgewezen, nu G-Sus daarbij geen belang heeft, althans zij dat belang niet onderbouwd heeft gesteld.

Buitengerechtelijke kosten

4.18. De gevorderde buitengerechtelijke kosten komen niet voor toewijzing in aanmerking. De rechtbank hanteert het uitgangspunt dat het bij toewijzing van buitengerechtelijke incassokosten moet gaan om verrichtingen die meer omvatten dan een enkele (eventueel herhaalde) aanmaning, het enkel doen van een schikkingsvoorstel, het inwinnen van eenvoudige inlichtingen of het op gebruikelijke wijze samenstellen van een dossier. G-Sus heeft haar door Low Land betwiste stelling dat van dergelijke werkzaamheden sprake is, niet nader onderbouwd, zodat niet is gebleken dat het gaat om verrichtingen, anders dan die ter voorbereiding van de processtukken en ter instructie van de zaak.

in reconventie

4.19. Nu hiervoor in conventie is komen vast te staan dat er voor het leggen van de beslagen een rechtmatige basis heeft bestaan, komt de gevorderde opheffing van die beslagen niet voor toewijzing in aanmerking. De in verband met de gelegde beslagen gevorderde schadevergoeding, bestaande uit renteverlies, kan om dezelfde reden evenmin worden toegewezen. Om redenen van proceseconomie zal de rechtbank te dien aanzien bij eindvonnis beslissen.

in conventie en reconventie

4.20. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie

5.1. laat Low Land toe een akte te nemen ter fine van het overleggen van het hiervoor in r.o. 4.13. genoemde doel;

5.2. verwijst de zaak daartoe naar de rol van 27 juni 2007;

5.3. bepaalt dat G-Sus in de gelegenheid wordt gesteld een antwoord-akte te nemen ter rolle van 25 juli 2007.

in conventie en reconventie

5.4. houdt iedere verdere beslissing aan.